కథ అడ్డం తిరిగింది!

చంద్రం

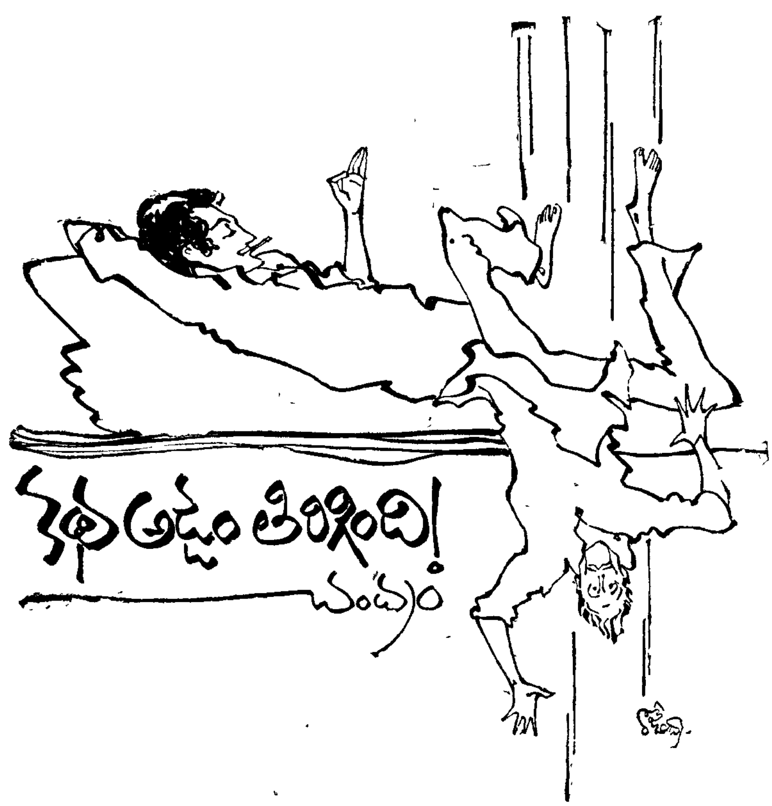

నెలకి అయిదు రూపాయల చొప్పున అయిదు సంవత్సరాలు రికరింగ్ డిపాజిట్లో పొదుపు చేసిన సొమ్ము, వడ్డీతో కలిపి మూడు వందల అరవై రూపాయలు చేతికి వచ్చింది.

అరవై రూపాయలు పెట్టి పిల్లలిద్దరికీ స్కూల్ డ్రస్సు కుట్టించాను. ఇంకా మూడు వందలు మిగిలింది.

అవసరమైన ఖర్చులేవీ తయారుగా లేకపోవటం వల్ల ఈ మూడు వందలు ఏం చెయ్యాలి ?—అన్న సమస్య ఎదురైంది నాకు.

డబ్బు సంపాదించటం కష్టంగాని, ఖర్చు పెట్టటం తేలికే. మూడు వందల రూపాయలను మూడు నిమిషాల్లో ఖర్చు పెట్టెయ్యొచ్చు. దాని గురించి అంతగా ఆలోచించాల్సిన అవసరం లేదు. కాని, అయిదు సంవత్సరాలు—అంటే అరవై నెలలు ఎంతో జాగ్రత్తగా పొదుపు చేసి మిగుల్చుకున్న ఈ డబ్బును జల్సాగా ఖర్చు చేసి, చేతులు కడిగేసుకోవటం నాకిష్టం లేదు ఒక మంచి పని, నాలుగు కాలాల పాటు గుర్తుండేది చేసి, ఈ డబ్బుకు శాశ్వత కీర్తిని సమకూర్చాలని నా ఉద్దేశ్యం.

కరణేషు మంత్రీ అన్నారు భార్యని. కాబట్టి శ్రీమతి గారిని సలహా అడిగాను.

'నాకో పట్టు చీర కొని పెట్టండి!' అని ఆవిడ అనేసి వుంటే అంతటితో సరి! కాని, పొదుపు విషయంలో నన్ను మించిన చెయ్యి ఆవిడది. "కంగారుపడి దుబారా చెయ్యకండి. నెమ్మదిగా ఆలోచించి ఏదో ఒకటి చేద్దాం" అంది.

నాలుగైదు రోజులు గడిచిపోయినయ్. ఈలోగా ఒకసారి, ఏదైనా వస్తువు చేయించి మా ఆవిడ ఒంటిమీద పెడితే బావుంటుందన్న ఆలోచన వచ్చింది నాకు. కాని, కాసు బంగారం అయిదు వందల పైన అమ్ముతున్న ఈ రోజుల్లో మూడు వందలతో వస్తువేం చేయించగలను ? ఆ ఆలోచనకు స్వస్తి చెప్పి, మళ్ళీ మళ్ళీ ఆలోచించి, ఏదో సంతృప్తికరంగా లేక పోవటం వల్ల చివరికి నేషనల్ డెవలప్‌మెంట్ బాండ్లు కొనడమే సర్వదా శ్రేష్టమైన పని అని నిర్ణయించుకున్నాను. ఆ మాటే మా ఆవిడతో అన్నాను.

"వడ్డీ ఎంతిస్తారు ?" అడిగిందావిడ.

"అయిదేళ్ళు అట్టే పెట్టుకుని ఏడాదికి పదమూడు శాతం చొప్పున వడ్డీ యిస్తారు. ఈలోగా అడిగితే యివ్వరు."

"పదమూడు శాతం అంటే ఎంతొస్తుంది ?"

"వంద రూపాయలు యిప్పుడు వేస్తే, అయిదేళ్ళ తరవాత వడ్డీతో కలిపి నూట అరవై అయిదు రూపాయ లవుతుంది. మూడు వందలు వేస్తే మూడు నూట అరవై అయిదులు—నాలుగు వందల తొంభై అయిదు రూపాయలు వస్తుంది."

"దాని కన్న ముక్కల సుబ్బారావు కిస్తే మెరుగ్గాదూ!"

"ఏ ముక్కల సుబ్బారావు ?"

"అతనే నండీ—మన ఎదురింటి పంచలో వుంటున్న సుబ్బారావు!"

మా యింటి కెదురుగా వున్నది మూడు పోర్షన్ల డాబా యిల్లు. రెండు పోర్షన్లు అద్దెకిచ్చి, మూడో పోర్షన్లో వుంటున్నది యింటి వాళ్ళు. పక్కన వున్న కాస్త ఖాళీ జాగాలో చిన్న పంచ దింపి, రేకు కప్పించారు. పాతికేళ్ళ కుర్రాడు సుబ్బారావు భార్యా సమేతంగా ఆ పంచలో వుంటూ నెలకు పదిహేను రూపాయలు అద్దె చెల్లిస్తున్నాడు.

సుబ్బారావు వృత్తి బట్టల వ్యాపారం: పది పదిహేను రోజుల కొకసారి రాజమండ్రి వెళ్ళి చవక రకాల కట్‌పీసెస్—జాకెట్ ముక్కలు, చొక్కా ముక్కలు మొదలైనవి కొని తెచ్చుకొని, ఊళ్ళమ్మట తిరిగి అమ్ముకుంటాడు. అతను అమ్మేవన్నీ ముక్కలే కనుక అతని వ్యవహార నామం ముక్కల సుబ్బారావైపోయింది. అతని వ్యాపారానికి పెద్ద పెట్టుబడి అవసరం లేదు. అవసరమైన కొద్ది మొత్తం కూడా అతని సొంత డబ్బు కాదు. వడ్డీకి అప్పు తీసుకొని, వాయిదాల పద్ధతిలో తీరుస్తుంటాడు.

జాతీయ అభివృద్ధి బాండ్లను కొనటం కన్న ముక్కల సుబ్బారావుకి అప్పు యివ్వటం వల్ల మాకు రాబోయే అధిక లాభాన్ని గూర్చి సోదాహరణంగా వివరించి చెప్పింది శ్రీమతి.

వంద రూపాయలు అప్పు యివ్వదల్చుకుంటే—వడ్డీ కింద పదిహేను రూపాయలు ముందే మినహాయించుకొని, మిగిలిన ఎనభై అయిదు రూపాయలు సుబ్బారావు కివ్వాలి. రోజుకు రెండు రూపాయల చొప్పున యాభై రోజుల్లో వంద రూపాయలు తీర్చేస్తాడు సుబ్బారావు.

ఈ పద్ధతి నిజానికి లాభసాటిగానే కనిపించింది నాకు.

ఎలాంటి
అజీర్ణమైనా
మంత్రించినట్లే
మాయమవుతుంది

హ్యూలెట్స్
మిక్చర్

75 సం.ల
అఖండ ఖ్యాతి!
రోజాపుష్పలేహ్యం
మలబద్ధకమును
ఖండించి.. సాఫీ విరేచనము
కలిగించు 'లాక్సేటివ్'
ప్రప్రథమంగా మార్కెట్‌లోకి తెచ్చి
ప్రఖ్యాతిగాంచిన వారి సంప్రదాయ ఆయుర్వేద
అనుభూత యోగము
150 గ్రా.ల మల్టీ కలర్డ్ టిన్ రూ 3-50
పోస్టేజి అదనం!
SUVARNA
Bachi
పి.శి.ప. అండ్. కో
పెరిదేపి-523273, ప్రకాశం జిల్లా.
జంటనగరముల స్టాకిస్టులు: వసంత మెడికల్ స్టోర్స్
4-4-293, కోటి, బ్యాంక్ రోడ్, హైదరాబాద్-1.

అప్పు లభించును

రు. 20,000 లు అంతకు మించి, సరళమైన వడ్డీ మరియు సులభ వాయిదాలపై భవనములు, భూములు, షాపులు, పారిశ్రామిక యూనిట్స్, మిల్లులు, థియేటర్లు, ప్రయివేటు లిమిటెడ్, పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీలు, ఓనర్‌షిప్ బ్యాంకుల హామీలపై లభించును. వ్రాయండి లేదా నేరుగా సంప్రదించండి.

SUPREME CORPORATION (Bankers)
F. 15, 'EVEREST' 7th Floor, Near Famous Cine Laboratory,
Tardeo Road, BOMBAY-400034, Phone : 385126.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!
స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి
లోధ్ర
75 సంవత్సరములకు పైగా
సుఖజీవనమునకు
లోధ్ర టానిక్‌ను
వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!
ఉచిత వైద్య సలహాకు
ఈ క్రింద వ్రాయబడిన విలాసమునకు
ఈ కూపన్‌ను పూర్తిచేసి మీ జాబుతో పంపండి.
పేరు, ____
విలాసము: ____
____ PIN ____

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
రాయపేట, మద్రాసు-14
ఏజంట్లు: శీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ — సికిందరాబాద్ —

కథ అడ్డం తిరిగింది!

"ఈ వివరాలన్నీ నీకెలా తెలుసు?" అడిగాను అనుమానంగా.

"మన యింటావిడ నాంచారమ్మ చాలా కాలంగా అతనికిస్తోందిగా. ఆవిడే చెప్పింది."

"రాతకోతలు లేకపోతే అతను తప్పకుండా తిరిగి యిస్తాడన్న నమ్మకం ఏముంది?"

"నాంచారమ్మ మొగుడికి తెలీకుండా చాటుగా యిస్తోంది. మూడో మనిషికి తెలీకుండా తిరిగి యిచ్చేస్తున్నాడతను. పైసా పెట్టుబడి లేకుండా అప్పుచేసి వ్యాపారం చేసుకొంటున్నాడు. ఆ మాత్రం నిజాయితీ లేకపోతే ఎలా గడుస్తుంది?"

"సరే అయితే. రేపు ఆదివారం కదా పొద్దున్నే కనపడమను. స్వయంగా మాట్లాడతాను."

రెండో రోజు ఆదివారం.

తెల్లవారక ముందే వచ్చి కూర్చున్నాడు ముక్కాల సుబ్బారావు. నమస్కారం పెట్టి, తనను తాను పరిచయం చేసుకొని, వడ్డీ రేటు, మిగిలిన షరతులూ వివరంగా చెప్పాడు. నేను అడక్క ముందే నా అనుమానం గ్రహించినట్లు, తన నిజాయితీ గురించి సోదాహరణంగా వివరించి చెప్పాడు. ఒకసారి మాట తప్పితే రెండోసారి ఏ ముఖం పెట్టుకొని అడుగుతాను సార్? అన్నాడు. ఒకరికి ఎగ్గొడితే రెండోవారు దగ్గిరికి చేరనివ్వరు సార్ అన్నాడు. నీతి తప్పిన వాడికి విలువ నీడ దొరకదు సార్! అన్నాడు. అయిదేళ్ళ నుంచి మీ యింటిముందుంటున్నాను. నాలుగేళ్ళ నుంచి నాంచారమ్మగారి దగ్గిర అప్పు తీసుకుంటున్నాను. ఎప్పుడూ మాట తేడా రాలేదు సార్! కావాలంటే ఆవిణ్ణి అడగండి సార్! అని గూడా అన్నాడు

అతని వాలకం, మాట తీరూ చూసిన తర్వాత అతని మీద పూర్తి నమ్మకం కుదిరింది నాకు. అయినా, ఎందుకైనా మంచిదని మరోసారి హెచ్చరించాను—"ఎలా తీసుకెళ్తున్నావో అలాగే తిరిగి యిచ్చెయ్యాలి. మాట తేడా రాకూడదు. మరో మనిషికి తెలియకూడదు. అలా జరిగితేనే నీకూ నాకూ కూడా మర్యాదగా వుంటుంది" అన్నాను.

"తప్పకుండా సార్! మీరే చూస్తారుగా.

మీ డబ్బు మీకు పువ్వుల్లో పెట్టి అప్పజెబుతాను. మళ్ళీ మళ్ళీ తీసుకెళతాను. తీరుస్తాను" అని, జేబులోంచి చిన్న పద్దుల పుస్తకం తీసి నాకిస్తూ "ఇదుంచండి సార్! ఏ రోజు దా రోజు యిందులో జమ రాస్తూ వుండమ్మ" అన్నాడు.

అప్పు తేవటం, యివ్వటం రెండూ అలవాటు లేని నాకు ఈ ఫార్మాలిటీ లన్నీ కొత్తగానూ, వింతగానూ వున్నాయి.

మూడు వందలకు మూడు పదిహేనులు వలభై అయిదు మినహాయించుకొని, రెండు వందల యాభై అయిదు రూపాయలు అతని కిచ్చాను.

"మీరు నాకు మూడు వందలు యిచ్చినట్టు లెక్క సార్! ఇవ్వాళ నుంచి రోజూ సాయంత్రం మూడు రెళ్ళు ఆరు రూపాయలు యిస్తూ వుంటాను. యాభై రోజుల్లో మీ అప్పు తీరిపోతుంది!" అని చెప్పి శలవు తీసుకు పోయాడు ముక్కాల సుబ్బారావు.

"ఆ వలభై అయిదూ యిలా యివ్వండి. ఒక డబ్బాలో వేస్తాను. ప్రతి రోజూ అతనిచ్చిన డబ్బు యిచ్చినట్టు ఆ డబ్బాలోనే దాస్తే బావుంటుంది" అంది శ్రీమతి.

ఆ ప్రతిపాదన నాకూ నచ్చింది.

ఏదో ఘనకార్యం చేసినట్టనిపించింది. కాస్త ఆలస్యంగానే అయినా మంచి పనే జరిగిందని సంతృప్తి పడ్డాను.

ఆ సాయంత్రం ఆరు రూపాయలు తెచ్చి యిచ్చాడు సుబ్బారావు.

పద్దుల పుస్తకంలో జమ రాసుకున్నాను.

రెండో రోజు కూడా యిచ్చాడు. పది రోజులు క్రమం తప్పకుండా యిచ్చాడు. పదకొండో నాడు యివ్వలేదు. అడిగితే— యివ్వాళ బేరానికి వెళ లేదు. రెండురోజులదీ కలిపి మరుసటి రోజు యిచ్చేస్తా నన్నాడు. కాని, ఆ మరుసటి రోజూ యివ్వలేదు. అదేమిటంటే— యివ్వాళ అమ్మకం సాగ లేదు అన్నాడు.

ఇదేమిటంటే— "ఇదింతే లెండి. వ్యాపార మన్న తర్వాత అన్ని రోజులూ ఒక్కలా వుండవు కదా! నాంచారమ్మగారి క్కూడా ఒక్కొక్కసారి యిలాగే జరిగేది. ఒకటి రెండు రోజులు మధ్యలో యివ్వక పోయినా, అమ్మకం బాగా జరిగినప్పుడు ఆ లాంటి బకాయీలు తీర్చేస్తుంటాడు. అంత మాత్రానికే కంగారు పడిపోతే ఎలా?" అంది శ్రీమతి. నిజమే కాబోలు నను కున్నాను.

తరవాత వారం రోజులు గడిచి పోయినయ్. సుబ్బారావు ఒక్క పైసా జమకట్ట లేదు. మనిషి కూడా కనిపించటం మానేశాడు. తెల్లవారక ముందే మూట నెత్తుకొని పోయేవాడు. రాత్రి బాగా పొద్దు పోయిన తర్వాత తిరిగి వచ్చేవాడు.

నాకు అనుమానం పట్టుకుంది. పైకైతే అనలేదు గాని మా ఆవిడకీ అనుమానం కలిగినట్టుంది. ఒకనాడు సుబ్బారావు పెళ్ళాన్ని పిలిచి అడిగింది. ఆ విషయాలు తనకేం తెలీవని నిర్మొహమాటంగా చెప్పేసింది ఆ అమ్మాయి. "అయితే మీ ఆయన రాగానే, ఎంత రాత్రైనా సరే ఒకసారి వచ్చి కనిపించమని చెప్పు" అంది. ఆ అమ్మాయి 'అలాగే' అంది కాని, సుబ్బారావు మాత్రం ఆ రోజు గాని, ఆ మరుసటి రోజు గాని వచ్చి కనిపించ లేదు.

రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ నాకు కంగారు ఎక్కువ కాసాగింది. మా ఆవిడ పరిస్థితి యించు మించు అలాగే వుంది. ఇదంతా తనవల్లే జరిగిందన్న వూహతో ఆవిడ బాధ పడుతున్నట్టు నేను గ్రహించాను. అయితే యిప్పుడు చెయ్య గలిగిందేముంది? నయానో భయానో డబ్బులు వసూలు చెయ్యాలి.

మా శ్రీమతి ప్రోద్బలంతో ఒకనాడు తెల్లవారు జామునే లేచి, దారి కాచి, సుబ్బారావును పట్టుకున్నాను.

"ఏమయ్యా! ఇదేనా మర్యాద?" అన్నాను.

"బేరాలు సరిగా లేవండి."

"ఒక రోజు, రెండు రోజులు. పోనీ వారం రోజులు. అప్పటికీ మాటాడవు; ఇంకెంత కాలం ఆగమంటావు?"

"ఏం చెయ్యమంటారండి? అసలీజను— బేరాలు అస్సలు లేవు. పొట్ట గడవటమే కష్టంగా వుంది."

అతని సమాధానం నాకు నచ్చలేదు. నా దగ్గర అప్పు తీసుకొని, నా ముందు అంత నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడటం నాకు కోపాన్ని తెప్పించింది. అతను కొంచెం అణకువగా సమాధానం చెప్పి వుంటే నాకు కోపం రాక పోను.

"అయితే ఏమంటావు?" అన్నాను కాస్త కటువుగనే.

"నే నేమంటాను?"

"ఏమీ అనకపోతే సరిపోతుందా?"

"ఏమన మంటారో చెప్పండి పోని!"

మా సంభాషణ పక్కదారి పడుతున్నట్టనిపించింది నాకు. ఇలాంటి విషయాల్లో బొత్తిగా అనుభవం లేనివాణ్ణి.

"అప్పు తీర్చమంటున్నానయ్యా!"

"తీరుస్తానండి."

"ఎప్పుడు?"

"డబ్బులున్నప్పుడు."

"ఎప్పుడుంటాయి డబ్బులు?"

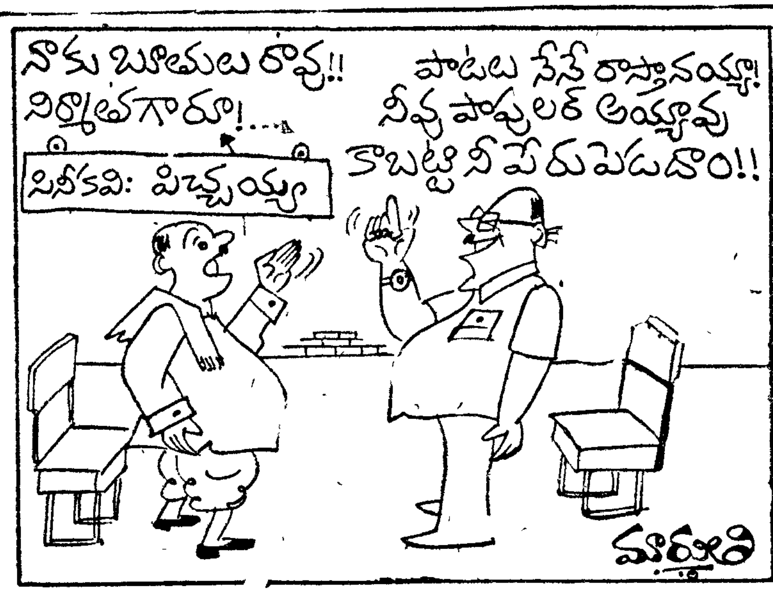

"బేరాలున్నప్పుడు."

"బేరాలెప్పుడంటావు ?"

"సీజన్‌లో."

"సీజనెప్పుడు ?"

"బేరాలున్నప్పుడు."

ఒళ్ళు మండిపోయింది నాకు. ఇంక నిగ్రహించుకోలేక పోయాను

"నీ పద్ధతేం బావుండలేదు"

"మీ పద్ధతి అంతకన్న బాగోలేదు."

ఆశ్చర్యపోయాను అప్పు తీసుకున్న వాడు యిచ్చిన వాడి ముందు వినయంగా వుండాలని, వుంటాడనీ నా ఉద్దేశ్యం. అప్పుడది జరగటంలేదు పెద్ద బాధగా వుంది నాకు

"అప్పు తీసుకున్నప్పుడు చూపే మర్యాద యిచ్చేటప్పుడు గూడా వుండాలయ్యా!"

"మర్యాద కెప్పుడూ లోటు లేదండి. కాని, మీరే నోటి కొచ్చినట్లు మాట్లాడు తున్నారు!"

"నేనా ?"

"అవును. మీరే! అప్పు యిచ్చినంత మాత్రాన మీరు యిష్టం వచ్చినట్లు

కథ అడ్డం తిరిగింది!

మాట్లాడ వంటే యువతరం వాళ్ళు పడరండి మా కూ మానాభిమానా లున్నాయి. నడి రోడ్డు మీద నిలబెట్టి అడుగుతూ మర్యాద గురించి మాట్లాడు తున్నారు మీరు!"

కథ అడ్డం తిరిగింది! ఇంకేమన గలను ?

"డబ్బు తీసుకున్నప్పుడు ఏం చెప్పావు ? ఇప్పుడేం చేస్తున్నావు ? మాటన్న తర్వాత నిలబెట్టుకోవాలయ్యా! మానవజన్మ ఎత్తిన తర్వాత కాస్త నీతీ నిజాయితీ వుండాలి!" బాధ కోపం యిలా మాట్లాడించినాయి నన్ను

"నీతి, నిజాయితీ వుండబట్టే యింత సేపు మీ ముందు నిలబడి సమాధానం చెప్తున్నానండి అన్న మాటకి కట్టుబడి వుండాలనే యింకా మీకు అప్పు తీరుస్తానంటున్నాను లేకపోతే ఏనాడో మీకు నేనేమీ యివ్వనక్కర్లేదు అనేసి వుందును!"

గతుక్కుమన్నాన్నేను.

"మీరు నాకేమీ యివ్వలేదంటే ఏం చెయ్యగలరు మీరు ?" నిలేసి అడిగాడు

నిజమే! ఏం చెయ్యగలను ? అతనికి నేను అప్పుయిచ్చినట్లుగా సాక్ష్యాధారాలేవీ లేవు. ఇప్పుడే కాదు, అప్పుతీసుకున్న మరు క్షణంలోనే అతనామాట అనివున్నా నేనేమీ చెయ్యగలిగేవాణ్ణి కాను

మళ్ళీ నోరెత్తితే అంత మాటా వినాల్సి వస్తుందన్న భయంతో "సరే, నీ చేతిలో వున్నప్పుడే యివ్వు" అనేసి వెనక్కి తిరిగి వచ్చేశాను.

ఆటు తర్వాత నిర్భయంగా తిరగసాగాడు సుబ్బారావు. తరచు నాకు తారసపడుతూనే వున్నాడు అయినా గట్టిగా అడగలేక పోతున్నాను నేను.

'మీకు నేనేమీ యివ్వక్కర్లేదు!' అని అతనితో అనిపించుకుంటే – అంతటితో నా బాకీ చెల్లు. ఆ సంగతి గ్రహించిన వాడినై ఆ ప్రమాదం జరక్కుండా జాగ్రత్త పడుతూ ఏ నాటికైనా యివ్వకపోతాడా అన్న ఆశాభావంతో – నెలలు, సంవత్సరాలు ఎదురు చూస్తున్నాను –.

క్యాన్సరు విముక్తి

నా పేరు అహల్యాబాయి. వయస్సు 45 సం.లు నాకు గర్భకోశ క్యాన్సర్ వచ్చినట్లు క్యాన్సరు నిపుణులు నిర్ణయించి 20 సార్లు కరంటు షాకిల్లు జరిపిరి. దీని వలన నాకు ఏమాత్రం సుఖము నివారణ లేదు. క్రింది కడుపులో ఒక బత్తాయి పండంత గడ్డ వుండెను. దాని ప్రాంతాన నొప్పి అధికంగా వుండ నడుము నొప్పి కూడ వుండెను. నా చికిత్స నిమిత్తం చిక్కడపల్లిలో వున్న డా. యం. బాబూరావుగారి దగ్గరికి వెళ్ళి మూడు మాసముల దాకా మందులు వాడినాను. పూర్తిగా ఆరోగ్యవంతురాలైనాను. నా కడుపులోని గడ్డ నాలుగు వారములలో పూర్తిగా కరిగి పోయినది. నేను ప్రస్తుతము 7 గురు పిల్లలతో, భర్తతో హాయిగా కాలం గడుపుచున్నాను. ఈ భయంకరమైన రోగము నుండి ఉపశమనం కలిగించిన డా. యం. బాబూరావు గారు నన్ను రక్షించినందుకు వారికెంతో ఋణపడి ఉన్నాను. క్యాన్సరు నిపుణులచే పరీక్షించుకున్నాను వారు పూర్తిగా నయమైనట్లు చెప్పిరి.

ఇట్లు **అహల్యాబాయి** W/O జయరాం, ఇంటి నెం. 10—3—3/74, మెహిదీపట్నం హైదరాబాదు—28

డాక్టర్ గారి అడ్రసు—డా. **యం. బాబూరావు**, క్యాన్సర్ ఇన్‌ఫర్మరి, ఇంటి నెం. 1—1—271/3, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాదు—20

చికిత్స చేయు స్థలములు	ఫోన్	రోజులు
1. హైదరాబాదులో	64735	ప్రతి గురువారము, శుక్రవారము
2. మద్రాసులో — హోటల్ సుదారా, ఉస్మాన్ రోడ్, టి. నగర్, మద్రాసు—17	445164	ప్రతి శనివారము ఆదివారము.
3. కోయంబత్తూర్‌లో — చేరన్ ప్యాలెస్, గాంధీపురం, రైల్వే స్టేషన్ దగ్గర, కోయంబత్తూర్.	30558, 30266	ప్రతి సోమవారము ఉ 7 గం నుండి సా. 7 గం.
4. బెంగుళూర్‌లో — హోటల్ బందావన్ యం. జీ. రోడ్, బెంగుళూర్—1	53271	ప్రతి మంగళవారము ఉ 6 గం. నుండి సా 6 గం.